

Danielin kirja – numero neljättoista

Danielin toinen luku – yhteenveto ja johtopäätös, osa yksi

Jeff Pippenger

2023-12-09

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys.” Apostolien teot, 585.

Totuus, jonka Johannes yksilöi ”Jeesuksen Kristuksen ilmestykseksi” ja jota Juudan sukukunnan Leijona on avannut sineteistään kansalleen heinäkuusta 2023 lähtien, saatetaan täydellisyyteensä, kun Danielin kirja yhdistetään Ilmestyskirjaan. Danielin kirjan toinen luku edustaa toisen enkelin sanomaa viimeisten päivien pedon kuvan koetuksen yhteydessä. Se yksilöi koettelemisen prosessin ja määrätyn koettelemisen ajanjakson.

Danielin toisen luvun ajanjakso ja prosessi, jota Danielin vankeuden seitsemänkymmentä vuotta edustivat, esikuvallistivat protestanttien koetusaikaa milleriittisessä historiassa. Protestantit epäonnistuivat koetusprosessissaan ja tulivat Rooman tyttäriksi. Profeetallisesti tytär on äitinsä esikuva; ja Rooma on profeetallinen peto. Heidän epäonnistumisensa ja sitä seurannut siirtymisensä Rooman tyttäriksi esikuvallistaa pedon kuvan koetusta meidän nykyisessä historiassamme, sillä he siirtyivät pedon kuvaksi. Meidän nykyistä koetusprosessiamme edustavat sen tähden Danielin vankeuden seitsemänkymmentä vuotta sekä myös toisen enkelin sanoman historia milleriittisen liikkeen aikana.

Syyskuun 11. päivänä 2001 alkaneen toisen enkelin sanoman historiassa on tietty ajanjakso ja koetusprosessi, joka esitetään vertauskuvallisesti Nebukadnessarin patsasunen petoina; sillä valtakunta on myös raamatullisessa profetiassa peto. Nebukadnessar ja kaldealaisten uskonnollinen eliitti edustavat niitä, jotka eivät läpäise koetusta, ja Daniel sekä kolme urhoollista edustavat niitä, jotka läpäisevät koetuksen. Saattaa näyttää toisenlaiselta, mutta Nebukadnessarin epäonnistuminen vahvistetaan Danielin kolmannessa luvussa.

Koettelemusprosessissa, jota kuvataan sekä Danielin kirjan ensimmäisessä että toisessa luvussa, on erityisiä profeetallisia tienviittoja, jotka asettuvat linjaan niiden totuuksien kanssa, jotka on hiljattain esitetty Ilmestyskirjassa. Ensimmäisessä luvussa ”kymmenen päivää” edusti koettelemisen aikaa, joka johti siihen, että Danielissa ilmeni kauniimpi ja lihavampi hahmo hänen syötyään taivaallista ruokaa, kun taas toinen eunukkien luokka ilmensi niiden hahmoa, jotka söivät kuninkaan ruokavaliota. Kuningas on profeetallisesti valtakunta, ja profeetallisesti kuningas tai valtakunta on myös peto. Ne, joiden kasvojen ilmeessä ilmenivät kuninkaan ruokavalion syömisestä tulokset, ilmensivät pedon kuvaa.

Danielin toisessa luvussa Daniel rukoili ymmärtääkseen Nebukadnessarin kuvapatsaasta näkemän unen kätkeyn ”salaisuuden”. Hänen oli tiedettävä, mikä uni oli, ja myös, mitä se merkitsi. Hän edustaa niitä, jotka viimeisinä päivinä pyrkivät ymmärtämään niitä salaisuuksia, jotka liittyvät Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sinettien avaamiseen, sillä Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen

sinettien avaaminen on viimeinen profeetallinen ”salaisuus”, joka avataan ennen kuin koetusaika päättyy. Kaikki profeetat, Daniel mukaan lukien, osoittavat viimeisiin päiviin. Danielin pyrkimys ymmärtää ”salaisuus” oli elämän ja kuoleman kysymys, samoin kuin pedon kuvan koetus on sitä Jumalan kansalle viimeisinä päivinä.

”Herra on osoittanut minulle selvästi, että pedon kuva muodostetaan ennen kuin armonaika päättyy; sillä siitä tulee Jumalan kansalle suuri koetus, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Danielin rukous, hänen pyrkiessään ymmärtämään ”salaisuutta”, edustaa tiettyä tienviittoa Jumalan kansan historiassa viimeisinä päivinä. Danielin kirja tarjoaa kaksi todistajaa, jotka vahvistavat ”rukouksen” tienviitan viimeisinä päivinä. Tuo tienviitta sijoittuu siihen ajanjaksoon, jota jokaisen uudistuslinjan toinen sanoma edustaa.

Molempien rukousten profeetallinen konteksti on seitsemänkymmentä vuotta kestänyt pakkosiirtolaisuus, joka vertauskuvana edustaa 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemää aikaa”. Danielin kirjan toisessa luvussa, ensimmäisessä jakeessa, nimi ”Nebukadnessar” esiintyy kahdesti; sanan toistuminen Raamatussa on toisen enkelin sanoman vertauskuva.

Sisaren Whiten kirjoituksissa on useita viittauksia, jotka osoittavat Danielin kirjan kolmannen luvun olevan sunnuntailain vertauskuva. Danielin kirjan ensimmäisessä luvussa on jokainen ensimmäisen enkelin sanoman tunnuspiirre, ja meille ilmoitetaan, ettei voi olla kolmatta sanomaa (Danielin kirjan kolmas luku) ilman ensimmäistä ja toista sanomaa.

Pedon kuvan koe on Ellen Whiten mukaan määritelty kokeeksi, joka meidän on läpäistävä ennen armonajan päättymistä ja ennen kuin meidät sinetöidään. Kun musiikki soi Danielin kirjan kolmannessa luvussa, armonaika vertauskuvallisesti päättyi, sillä kolmas luku edustaa sunnuntailakia. Nebukadnessarin musiikki edustaa sitä sävelmää, jota Tyyron portto silloin alkaa laulaa maan kuninkaille niiden vertauskuvallisten seitsemänkymmenen vuoden päätyessä, joiden ajan hänet oli unohdettu.

Ja sinä päivänä tapahtuu, että Tyyros joutuu unohduksiin seitsemänkymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä käy Tyyroksen niinkuin porton laulussa: Ota harppu, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto; soita sulokkaasti, laula monta laulua, että sinut muistettaisiin. Ja seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä tapahtuu, että Herra pitää Tyyrosta silmällä, ja se palaa jälleen palkkionsa ääreen ja harjoittaa haureutta kaikkien maailman valtakuntien kanssa maan päällä. Jesaja 23:15–17.

Sisar White tunnistaa kolmen enkelin sanomat kolmeksi koetukseksi.

”Monet, jotka ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien vaikutuksesta lähtivät kohtaamaan Ylkää, hylkäsivät kolmannen, viimeisen koettelevan sanoman, joka on annettava maailmalle, ja samanlainen kanta omaksutaan, kun viimeinen kutsu esitetään.” Review and Herald, 31. lokakuuta 1899.

Useiden todistajien perusteella Danielin kirjan toinen luku on toisen enkelin sanoma. Ensimmäisen enkelin voimaannuttamisen historiasta aina tuomioon saakka ulottuva historia on se historia, jota Danielin vankeuden seitsemänkymmentä vuotta edustavat. Danielin rukouksen ajallinen sijoittuminen toiseen lukuun tapahtuu noiden seitsemänkymmenen vuoden kuluessa, mikä on "seitsemän ajan" vertauskuva.

Yhdeksännnen luvun rukous alkaa suoralla viittauksella niihin seitsemäänkymmeneen vuoteen. Molempien rukousten profeetallinen asetelma on sama. Ne edustavat saman rukouksen eri puolita, mutta kumpikin on sijoitettu samaan "seitsemän ajan" yhteyteen, ja kumpikin vastaa sitä "rukouksen" tienviittaa, joka sijaitsee viimeisten päivien sadannen neljänkymmenenneljän tuhannen historiassa.

Kun Daniel rukoilee yhdeksännessä luvussa, hän on profeetallisessa "siirtymävaiheessa" Babylonian valtakunnasta meedialaisten ja persialaisten valtakuntaan. Tuo siirtymäkohta on myös tienviitta, ja se on myös yhdenmukainen saman siirtymäkohdan kanssa kolmannen enkelin liikkeessä, jolloin Jumalan kansa kuolee kadulla "laodikealaisina" ja tulee haudasta esiin "filadelfialaisina". Ensimmäisen enkelin liikkeen siirtymäkohta on yhdenmukainen sekä Danielin siirtymäkohdan että kolmannen enkelin liikkeen kanssa, ja kaikki kolme liittyvät suoraan 3. Mooseksen kirjan kahteenkymmeneenkuuteen lukuun sisältyviin "seitsemään aikaan". Siirtymä Filadelfiasta Laodikeaan milleriittiliikkeessä tapahtui, kun "uutta valoa" "seitsemästä ajasta" tuli vuonna 1856, ja sitä seurasi "seitsemän ajan" täydellinen hylkääminen vuonna 1863. Danielilla yhdeksännessä luvussa, ensimmäisen enkelin liikkeellä milleriittiaikana ja kolmannen enkelin liikkeellä meidän ajassamme on kaikilla siirtymäkohta, joka on yhdenmukainen toistensa kanssa, ja kaikki nämä kolme siirtymäkohta sijoittuvat "seitsemän ajan" asiayhteyteen.

Koettelemusprosessin historiassa Daniel edustaa sanansaattajaa, jolle annetaan valo ja jonka hän jakaa ensin kolmen toverinsa kanssa, kuvaten näin profeetallista "Elian" tehtävää, hänen, joka on "ääni, joka huutaa erämaassa".

Danielin toisen luvun "salaisuus" osoittaa, että Raamatun profetian kahdeksas valtakunta on "niistä seitsemästä" valtakunnasta. Koska se on Raamatun profetian valtakuntien ensimmäinen esitys, se liittyy näin ollen viimeiseen esitykseen Raamatun profetian valtakunnista, joka löytyy Ilmestyskirjan seitsemännestoista luvusta. Kahdeksas valtakunta, joka on "niistä seitsemästä" aikaisemmasta valtakunnasta, käsittelee sitä siirtymäkohta, joka vahvistaa nykyajan Babylonin lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiosisaksi liitoksi. Nebukadnessarin kuvapatsasuni osoittaa viime kädessä profeetallisen historian kahdeksannen maallisen valtakunnan.

Valtakunta on Raamatun profetiassa peto, joten Nebukadnessarin kuvapatsasunessa esitetty totuus on ensimmäinen viittaus lopulliseen petoon, joka samoin tunnistetaan Ilmestyskirjan seitsemännestoista luvussa. Sen tähden Nebukadnessarin uni on viime kädessä uni kahdeksannen ja viimeisen pedon kuvasta. Se on uni "pedon kuvasta".

Se itsessään on vahvistus siitä, kuinka tärkeää on tunnistaa se siirtymäkohta, joka tapahtuu kolmannen enkelin liikkeessä, mutta "salaisuus" on myös se avain, joka kokoaa yhteen ja vahvistaa suuren osan siitä, mitä aiemmissa artikkeleissa on osoitettu koskien 18. heinäkuuta 2020

seurannutta historiaa. Noissa artikkeleissa on esitetty, että jokaisen pyhän uudistusliikkeen neljällä tienviitalla, joita Danielin seitsemänkymmenen vuoden vankeus edustaa, on aina sama teema.

Nämä neljä tienviittaa Kristuksen aikana asetettiin ”kuoleman ja ylösnousemuksen” yhteyteen. Ensimmäinen tienviitta, joka kuvasi ensimmäisen sanoman voimaannuttamista, oli Kristuksen kaste, kuoleman ja ylösnousemuksen vertauskuva. Toinen tienviitta, joka kuvaa tuon historian ensimmäistä pettymystä, oli Lasaruksen kuolema ja ylösnousemus. Kolmas tienviitta oli riemusaapuminen Jerusalemiin, joka edusti Keskiyön huutoa. Kristus oli matkalla kuolemaansa ja ylösnousemukseensa, ja Lasarus, kuoleman ja ylösnousemuksen elävä edustaja, johti kulkuetta. Lasarus myös osoittaa, että Keskiyön huudon julistamisen aikana Jumalan kansa ”sinetöidään”.

”Tämän kruunaavan ihmeen, Lasaruksen herättämisen, tuli painaa Jumalan sinetti Hänen työnsä ja Hänen väitteelleen jumaluudesta.” Alfa ja omega, s. 529.

Tuomion neljäs tienviitta oli risti, joka oli myös kuolema ja ylösnousemus. Näiden neljän tienviitan ajanjaksoa kuvaavat Danielin seitsemänkymmentä vankeusvuotta.

Milleriläisten historiassa teemana oli ”päivä-vuosi-periaate”, ja 11. elokuuta 1840 oli tämän periaatteen vahvistus. Ensimmäinen pettymys oli seurausta päivä-vuosi-periaatteen virheellisestä soveltamisesta. Keskiyön huuto oli päivä-vuosi-periaatteen täydellistyminen yhteydessä kaksituhattakolmesataa vuotta käsittävään profetiaan ja kaksituhattaviisisataakaksikymmentä vuotta käsittävään profetiaan, ja sitten tutkiva tuomio alkoi, kun nuo päivä-vuosi-profetiat täyttyivät 22. lokakuuta 1844. Kaikkien neljän tienviitan teemana Milleriläisten historiassa oli ”päivä-vuosi-periaate”. Näiden neljän tienviitan ajanjaksoa kuvaavat Danielin seitsemänkymmentä vankeusvuotta.

Kuningas Daavidin päivinä teemana oli ”Jumalan arkki”. Saatuaan voiman Daavid päätti sitten tuoda arkin Daavidin kaupunkiin.

Ja Daavid meni yhä eteenpäin ja tuli yhä suuremmaksi, ja Herra, sotajoukkojen Jumala, oli hänen kanssansa. 2. Samuelin kirja 5:10.

Ensimmäinen pettymys oli, kun Ussa teki syntiä koskettamalla arkkia. Kolmas tienviitta oli silloin, kun Daavid ymmärsi, että Herra oli siunannut gatilaisen Oobed-Edomin huonetta, jossa arkkia oli säilytetty Ussan kapinan jälkeen. Daavid meni silloin noutamaan arkin riemullista tuloaan varten Jerusalemiin (vain siksi, että hänen vaimonsa ilmensi sopimatonta vihaa ja ”pettymystä” Daavidin saapumisesta). Kutakin noista neljästä tienviitasta edustaa arkki. Noiden neljän tienviitan ajanjaksoa edustaa Danielin seitsemänkymmentä vuotta kestänyt vankeus.

Syyskuun 11. päivänä 2001 ”kolmannen Voi-huudon” islam päästettiin irti, ja sitten se pidätettiin. Heinäkuun 18. päivä 2020 oli epäonnistunut ennustus islamin roolista. Sanoma, joka herättää kuolleet, kuivat luut eloon, tulee ”neljästä tuulesta”, jotka ovat islamin vertauskuva ja edustavat Keskiyön huudon sanomaa. Yhdysvalloissa sunnuntailain aiheuttamaa kansallista luopumusta seuraava kansallinen hävitys saatetaan toteutumaan ”kolmannen Voi-huudon” islamin kautta. Noiden neljän tienviitan ajanjaksoa kuvaa Danielin seitsemänkymmenen vuoden pakkosiirtolaisuus.

Ensimmäisen enkelin liike edustaa kolmannen enkelin liikettä, ja Milleriittien historian keskiyön huudon sanoma oli korjaus siihen epäonnistuneeseen ennustukseen, joka synnytti ensimmäisen pettymyksen.

”Pettyneet näkivät Raamatusta, että he elivät viipymisen aikaa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Sama todistusaineisto, joka johti heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, sai heidät odottamaan Häntä vuonna 1844.” Early Writings, 247.

Sama todistusaineisto islamilaisesta hyökkäyksestä Nashvillea vastaan on todistusaineisto hyökkäyksestä Nashvillea vastaan, joka tapahtuu vastauksena sunnuntainpalvonnan toimeenpanoon. Profetian Hengen kirjoitukset eivät koskaan petä. Ennustus hyökkäyksestä Nashvillea vastaan esitetään Profetian Hengen kirjoituksissa. Nashvillea koskeva ennustus täyttyy, mutta hyökkäystä Nashvillea vastaan koskeva ennustus perustuu aiemmin epäonnistuneen ennustuksen oikaisemiseen, niin kuin Milleriläisten historiassa. Se täyttyy neljännellä waymarkilla, joka on ”tuomiota” edustava waymark.

Jeesus havainnollistaa aina lopun alulla, ja syyskuun 11. päivän 2001 ensimmäinen tienviitta oli islamin tekemä hyökkäys, joten sunnuntailain tuomion aikana Nashvilleen kohdistuu islamilainen hyökkäys. On aivan mahdollista, että siihen sisältyy muitakin kohteita, mutta Keskiyön huudon sanoma on se sanoma, joka oikaisee sen sanoman, joka tuotti ensimmäisen pettymyksen. Ensimmäinen pettymys johtui siitä synnistä, että ennustukseen sovellettiin aikaelementtiä, ei Ellen Whiten sanoista.

On tärkeää tunnistaa, että ne neljä tienviittaa, jotka alkavat ensimmäisen sanoman ”voimaantulosta” (mikä Danielissa tapahtuu vertauskuvallisten seitsemänkymmenen vuoden alussa), ovat aina saman teeman hallitsemia. Jos olet hyväksynyt 11. syyskuuta 2001 profetian täyttymyksen, olet profeetallisesti syönyt ”kätketyn kirjan”. Hyvin harvat ihmiset todella söivät tuon totuuden, mutta oli joitakuita, joita Daniel edustaa, jotka päättivät sydämessään olla saastuttamatta itseään Babylonin ruokavaliolla. On kuitenkin niitä, jotka tunnustavat uskovansa, että 11. syyskuuta 2001 oli profetian täyttymys, mutta väittävät, ettei kyse ollut islamista, vaan Bushin perheestä tai globalisteista tai jesuiitoista tai CIA:sta tai jostakin näiden tavanomaisten tahojen yhdistelmästä, joita nykyajan salaliittoteoreetikot usein käyttävät. Alfa ja Omega, Jeesus havainnollistaa lopun alulla, joten jos olemme väärässä siinä, mitä 11. syyskuuta 2001 profeetallisesti edusti, tuhoamme kykymme jakaa oikein profeetallinen ”totuuden” Sana.

Ensimmäisen sanoman ”voimaannuttaminen” milleriläisessä historiassa oli toisen voi-huudon islam, ja tuo voimaannuttaminen oli esikuva siitä voimaannuttamisesta 11. syyskuuta 2001, jonka sai aikaan kolmannen voi-huudon islam.

Islam ensimmäisellä tienviitalla osoittaa Islamin viimeisellä tienviitalla. Viimeinen tienviitta edustaa tuomiota, ja Yhdysvallat tuomitaan sunnuntailaissa. Se on Hesekielin kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun toinen sanoma, joka herättää kuolleet eloon, ja tuo sanoma on kolmannen tienviitan sanoma, joka on keskiyön huuto. Se on sinetöimisen sanoma, kuten sitä esikuvallistaa Kristuksen voitollinen sisääntulo hänen ratsastaessaan ”aasilla”, joka on islamin vertauskuva. Keskiyön huudon sinetöimisen sanomaa kantaa Islam.

Sanokaa Siionin tyttäreille: Katso, sinun Kuninkaasi tulee sinun tykösi, sävyisänä ja aasilla istuen, ja varsalla, aasin varsalla. Matteus 21:5.

Hesekielin toinen profetia tulee ”neljästä tuulesta”, mikä on myös islamin vertauskuva. On ehdottoman olennaista olla selkeä tämän totuuden suhteen, sillä sanoma, joka on Keskiyön huuto, on sanoma, joka yksilöi kolmannen Voi-huudon islamin vallaksi, joka tuo tuomion Yhdysvaltojen päälle sunnuntailain aikana ja aiheuttaa sitä seuraavan kansallisen hävityksen asetuksen jälkeen.

Ilmestyskirjan seitsemän pasuunaa olivat Jumalan tuomioita, jotka kohtasivat sekä pakanallisen Rooman että paavillisen Rooman toimeenpanemaa sunnuntainpalvonnan pakottamista.

1. Neljä ensimmäistä pasuunaa kohdistettiin pakanallista Roomaa vastaan sen jälkeen, kun Konstantinus pani täytöntöön ensimmäisen sunnuntailain vuonna 321.
2. Viides ja kuudes pasuuna (jotka ovat myös islamin ensimmäinen ja toinen voi-huuto) olivat Jumalan tuomioita paavilliselle Roomalle paavillisen sunnuntailain vuoksi, joka säädettiin Orléansin kirkolliskokouksessa vuonna 538.
3. Seitsemäs pasuuna (joka on islamin kolmas voi-huuto) on se tuomio, joka kohtaa Yhdysvaltoja, kun se lähitulevaisuudessa pakottaa sunnuntainpalvonnan.

Kolmannen voi-huudon islam edustaa 11. syyskuuta 2001:n ensimmäistä tienviittaa. Epäonnistunut ennustus islamin hyökkäyksestä Nashvilleen 18. heinäkuuta 2020 edustaa ensimmäistä pettymystä, toista tienviittaa. Islamin ”neljän tuulen” sanoma, sellaisena kuin se esitetään Hesekielin toisessa profetiassa luvussa kolmekymmentäseitsemän, edustaa keskiyön huutoa, kolmatta tienviittaa, ja sitten neljättä tienviittaa, 18. heinäkuuta 2020:n epäonnistuneen ennustuksen täyttymystä sunnuntailaissa. Nämä ovat ne neljä profeetallista tienviittaa, jotka esiintyvät niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen profeetallisessa historiassa, sellaisena kuin sitä edustavat Danielin seitsemänkymmentä vankeusvuotta.

Keskiyön huudon sanoman tunnustaminen on ensisijainen osatekijä siinä ”salaisuudessa”, joka paljastettiin esikuvallisesti Danielille, kun hän rukoili ymmärtääkseen Nebukadnessarin kuvapatsasunen. Hänen rukouksensa on tienviitta, joka sijaitsee Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kahden todistajan kolmen ja puolen kuolemanpäivän päätepisteessä. Danielin 3. Mooseksen kirjan kahdettakymmenettä kuudetta lukua mukaileva rukous, sellaisena kuin se on tallennettu yhdeksänteen lukuun, tapahtui Daarioksen ensimmäisenä hallitusvuotena. Tämä sijoittaa hänen rukouksensa siirtymäkohtiin.

Millerilaisen historian murroskohta oli vuosi 1856, jolloin milleriläinen liike Jamesin ja Ellen Whiten mukaan siirtyi Filadelfiasta Laodikeaan. Samana vuonna Hiram Edsonin Review and Herald -artikkeleissa saapui ”uutta valoa” ”seitsemästä ajasta”, mutta vuonna 1863 (myöhemmin ”seitsemän aikaa”) ”seitsemän aikaa” hylättiin kokonaan. Daniel rukoili ”rukouksen”, joka tunnustetaan ”lääkkeeksi” ”hajottamiseen” liittyen ”seitsemään aikaan” Raamatun profetian ensimmäisen ja toisen valtakunnan välisessä siirtymäkohdassa.

Kolme ja puoli on symboli tuhannelle kahdellesadalle kuudellekymmenelle vuodelle, mikä puolestaan on symboli ”seitsemälle ajalle”. Heinäkuun 18. päivänä 2020 Future for America

-järjestön laodikealainen liike ilmaisi kapinaa Jumalan käskyä vastaan, ettei profeetallista sanomaa enää koskaan ripustettaisi aikaan. Tämän jälkeen liike ”surmattiin” ja ”hajotettiin” Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kadulle, joka kulkee Hesekeelin kuolleiden kuivien luiden laakson halki. Tuon ”hajottamisen” ajan lopussa, joka on myös kymmenen neitsyen vertauksen ”viipymisen aika”, heitä kutsutaan nyt ulos haudoistaan ”huutavan äänen” toimesta ”erämaan” keskeltä niiden ”kolmen ja puolen” päivän aikana.

Samoin kuin milleriläiset lopulta ymmärsivät olevansa tuolloin Matteuksen kahdennenkymmenennenviidennen luvun ja Habakukin toisen luvun ”viivytyksen ajassa”, samoin myös ”kahden kuolleen todistajan” on välttämätöntä tunnistaa, missä he ovat, silloin kun ”ääni erämaassa” huutaa. Heidän on tunnistettava olevansa ”hajallaan”. Tuo tunnistaminen on kutsu ”rukoukseen”, mutta ei ainoastaan rukoukseen, vaan se on kutsu Danielin 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennennenkuudennen luvun rukoukseen. Ilman tuota nimenomaista rukousta ei ole herätystä. Herätys merkitsee siirtymäkohtaa Laodikeasta Filadelfiaan ja synnyttää profeetallisen ilmiön, jossa kahdeksas on niistä seitsemästä, niin kuin Nebukadnessarin patsas Danielin toisessa luvussa vahvistaa.

Kun tuo parannuksen ja tunnustuksen rukous on täytetty, lupaus on, että Jumala silloin muistaisi liittonsa ja kokoaisi hajalleen joutuneen kansansa. Hesekeelin ensimmäinen profetia kokosi luut yhteen, ja sitten hänen profetiansa ”neljästä tuulesta” muutti vastasyntyneet ”filadelfialaiset” mahtavaksi sotajoukoksi... mahtavaksi sotajoukoksi, joka Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun mukaan oli sitten määrä ”nostaa ylös taivaaseen” ”enkelipilven” kanssa. He ovat silloin Herran ”merkki”.

Danielin toisen luvun ”salaisuus”, niin kuin Juudan sukukunnan Leijona sen nyt paljastaa, vahvistaa ilmiön ”kahdeksas, joka on niistä seitsemästä”... ja jokainen muu Danielin toisen luvun profeetallinen osatekijä on sopusoinnussa Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kahden todistajan profeetallisen järjestyksen kanssa. Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kaksi todistajaa ”korotetaan lipuksi” samassa ”hetkessä”, jolloin sunnuntailaki tulee voimaan, sillä heidät korotetaan Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun ”suuren maanjäristyksen” aikana. ”Suuri maanjäristys” hävittää kymmenennen osan kaupungista, ja Yhdysvallat on ”kymmenen kuninkaan” ensisijainen kuningas, aivan niin kuin Ranska oli, kun Ranskan vallankumouksen ”maanjäristys” pyyhkäisi pois Ranskan Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun täyttymyksenä.

Tuo maanjäristyksen täydellinen täyttymys toteutuu ”maa”-pedon kohdalla, ja sunnuntailaki maa-pedon valtakunnassa saa aikaan järjestyksen. Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun ”maanjäristyksen” täydellinen täyttymys on sunnuntailaki, jolloin ”maa”-petoa ”ravistellaan” ja kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato. Sinä hetkenä kaksi todistajaa ”korotetaan lipuksi”. He ”nousevat taivaaseen pilvissä”, aivan niin kuin Kristus nousi taivaaseen viimeisen kerran. Hänen viimeiset sanansa opetuslapsille, jotka ovat viimeisten päivien Jumalan kansan esikuva ja jotka niin ikään on korotettava taivaaseen lipuksi, on merkitty muistiin Apostolien tekojen kirjassa.

Ja hän sanoi heille: Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä määrähetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te olette minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka. Ja kun hän oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän katsellessaan, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Apt. 1:7–9.

Niiden, jotka tahtovat olla ”lippumerkki”, tulee kääntyä pois ”aikojen ja määrähetkien” soveltamisesta, jos he tahtovat saada Pyhän Hengen voiman suorittaakseen ”lippumerkin” työn.

Se ”salaisuus”, joka luvussa kaksi paljastettiin Danielille, on Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen salaisuus, joka avataan juuri ennen kuin armonaika päättyy. Tuo ”salaisuus” sisältää ”kätkeyn historian” ”Seitsemästä ukkosesta”. Tuo historia rakentuu heprealaisen sanan varaan, joka muodostettiin yhdistämällä heprealaisen aakkoston ensimmäinen, kolmastoista ja viimeinen kirjain. Kun nämä kirjaimet yhdistetään, ne muodostavat heprealaisen sanan ”totuus”. Jeesus on ”totuus”, joka on myös Ensimmäinen ja Viimeinen. Nämä kolme kirjainta edustavat jokaisen suuren uskonpuhdistusliikkeen rakennetta, sillä ne edustavat ensimmäistä, toista ja kolmatta enkeliä. Ne edustavat sitä kolmivaiheista puhdistusprosessia, joka Danielin kahdennessatoista luvussa ilmaistaan sanoilla ”puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan”. Tätä kolmivaiheista koettelemisen ja puhdistamisen prosessia Future for America on esittänyt yli kahden vuosikymmenen ajan, mutta nyt on tunnistettu, että se edustaa ”kätkeytä historiaa” pyhien uudistuslinjojen sisällä. Tuo ”kätkeytä historia” on ”Seitsemän ukkosen” täydellinen täyttymys, jotka oli sinetöity tähän asti, juuri ennen armonajan päättymistä.

On jo kauan ymmärretty, että Seitsemän Ukkosta edustavat ”niiden tapahtumien jäsennystä, jotka toteutuivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien aikana”, ja että ne edustavat myös ”tulevia tapahtumia, jotka ilmoitettaisiin omassa järjestyksessään”. Nyt on ”totuuden” ilmestyksen kautta paljastettu, että uudistuslinjan kolme viimeistä tienviittaa ovat Seitsemän Ukkosen ”kätkeytä historia”. Nämä tienviitat alkavat ”ensimmäisestä” pettymyksestä ja päättyvät ”viimeiseen” pettymykseen. Keskimäinen tienviitta on Keskiyön huuto. Ensimmäinen pettymys merkitsee ”viipymisen ajan” alkua, joka päättyy Keskiyön huutoon. Keskiyön huudon sanoma päättyy ”tuomiossa”, jossa viimeinen pettymys merkitään.

Ensimmäinen pettymys Danielin kirjan toisessa luvussa oli Danielin havainto, että hänet oli asetettu ”kuolemantuomion” alaiseksi. Sitten hän pyysi ”aikaa”, merkiten siten ”viivytyksen ajan” alkua. Tämä johti siihen, että hän ymmärsi ”salaisuuden”, joka on keskiyön huudon sanoma ja joka sitten esitettiin Nebukadnessarille, jotta hän voisi ”tuomita” Danielin sanoman.

Nebukadnessarin antama unen ja sen selityksen ”tuomio”, jonka Daniel esitti, merkitsee kolmatta niistä kolmesta tienviitasta, jotka edustavat Seitsemän ukkosenjylinän ”kätkeytä historiaa”. Tämä tuomio otetaan esille myös Danielin kirjan kolmannessa luvussa, joka ilmentää sitä periaatetta, jota Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoissa johdonmukaisesti sovelletaan; tuo periaate on ”toistaa ja laajentaa”.

Käsitlemme kolmatta lukua seuraavassa artikkelissa, mutta tässä on syytä todeta, että kolmannen waymarkin tuomio kolmannessa luvussa osoittaa viimeisen pettymyksen, jota ensimmäinen

pettymys esikuvasi. Seitsemän ukkosen ”kätkeyty historia” osoittaa kolme waymarkia, alkaen pettymyksestä ja päättyen pettymykseen. Danielin toisessa luvussa ensimmäinen pettymys liittyy Nebukadnessarin antamaan ”kuolemantuomioon”, ja kolmannessa luvussa viimeinen pettymys liittyy toiseen Nebukadnessarin antamaan ”kuolemantuomioon”.

”Kahden todistajan” ”salattu historia”, jotka edustavat Future for America -liikettä, kuvaa 18. heinäkuuta 2020 tapahtunutta pettymystä. Tällöin alkoi ”viivytyksen aika”, jota Ilmestyskirjan yhdestoista luku esittää ”kolmena ja puolena päivänä”. Niiden herääminen ja ylösnousemus, jotka peto, joka nousi ”syvyydestä”, oli ”surmannut kaduilla”, on yksityiskohtaisesti kuvattu Jumalan profeetallisessa sanassa; mutta yksinkertaisella tasolla, kun kaksi todistajaa heräävät, he ymmärtävät Danielin toisen luvun kuvaaman ”salaisuuden”.

Tuo ”salaisuus” on Keskiyön huudon sanoma, jota he sitten julistavat Danielin kolmanteen lukuun saakka, jolloin pian tuleva sunnuntailaki saapuu ja viimeinen pettymys tapahtuu. Ensimmäisen pettymyksen kokivat ne, joita kuvataan ”Danielina”, 18. heinäkuuta 2020. Viimeisen pettymyksen kokee ”kymmenen kuninkaan” johtaja, joka on Yhdysvallat, kun kansallinen luopumus tuo tullessaan islamista tulevan kansallisen hävityksen.

Seuraavassa artikkelissa saatamme päätökseen Danielin toisen luvun yhteenvedon ja johtopäätöksen.

”Saatana on ottanut maailman vangikseen. Hän on ottanut käyttöön epäjumalallisen sapatin ja näennäisesti antanut sille suuren merkityksen. Hän on varastanut kristikunnan kunnioituksen Herran sapatilta tälle epäjumalalliselle sapatille. Maailma kumartaa perinnäissääntöä, ihmistekoista käskyä. Niin kuin Nebukadnessar pystytti kultaisen kuvansa Duuran lakeudelle ja siten korotti itseään, samoin Saatana korottaa itseään tässä väärässä sapatissa, jolle hän on varastanut taivaan tunnuspuvun.” Review and Herald, 8. maaliskuuta 1898.